

Publicerad 2015-04-09 16:19 av själensfrihet

Åldras med värdighet

Den här stackars kroppen har fått slita ont. Den här kroppen har blivit utsatt på alla de vidrigaste sätt man kan tänka sig. Lilla lilla jag, hur ofta har jag inte haft ont?

Jag har blivit slagen, våldtagen och förnedrad sen två års ålder. Säker slagen tidigare också.

Naturligtvis måste kroppen få sörja säga att- aj nu gör det för ont.

Hur ska den orka hålla inne allt.

Den är vacker och fantastisk som berättar för mig det onda som hänt den.

Och det är ett förtroende jag inte kan svika.

Min kropp har ont i minnena. I ryggmärgen!

Den berättar om det fasansfulla den varit med om.

Min kropp är en del av mig den vill verkligen vara med och den vill bli älskad. Men den är så rädd.

Så rädd för beröring, så rädd för smärta igen.

Hur har jag kunnat leva utan min kropp.

Den har bara varit med som ett bihang.

Som den har slitigt! Som den har plågats.

Nu vill den åldras med värdighet, den vill vara med och vara frisk.

Jag älskar den.

Vad spelar det för roll att den inte är vacker med sin hängmage och bröstet som förändrats.

Den har burit mig genom år av plåga.

Den har aldrig svikit mig på allvar trots att den har signalerat och signalerat om sin smärta.

När har jag någonsin lyssnat på signalerna?

Alla dessa signaler som varit fullständigt normala för en kropp som plågats så..

1177 om sjukdomar och vård, inte ett ord om en liten kropp som far illa och skriker ut sin smärta 49 år senare.

Inte ett ord om ben som burit fastän det varit omöjligt att gå.

Eller ett huvud som tänkt så farliga smärtsamma tankar att bara döden varit möjlig. Men ändå, velat leva.

Nej jag har aldrig kunnat lyssna, det har varit en omöjlighet.

Nu är tiden inne att orka bära min vackra kropp.

Den har aldrig svikit mig och jag har tänker aldrig svika den.

Tillsammans kämpar vi på i många år till.

Jag tänker låta den få åldras i den takt den behöver, tänker låta den få gråta ut sin smärta och sin sorg.

För det som den tillfogades av vansinne är nog nu.

Den ska inte behöva vara ensam med sina minnen..

Jag ska följa den på vägen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren själensfrihet med Poeter.se id #44351 innehar upphovsrätten